పెద్దకొడుకు

దీపావళి కథల పోటీలో బహుమతి పొందిన కథ

SARASWATA NIKETANAM
NO.
VETAPALEM

ఉత్తరం చదువుతున్న వెంకట్రామయ్యగారు చాలాసేపు అలా ఉండిపోయారు. కొంతసేపయాక తేరుకుని 'ఓయ్, అబ్బాయి దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది' అంటూ భార్య గదిలోకి వచ్చారు. 'ఓ, నిద్రపోతున్నావా?' వెనక్కి వెళ్ళిపోయారు.

'లేదండి, అలా మోగన్ను పడిపోయింది.'

'అబ్బాయి ఉత్తరం రాశాడు.'

'అంతా క్షేమంగానే వున్నారా?' లేచి బలం తెచ్చుకొని తలగడ నిలబెట్టి నడుం దానికి జేరవేస్తూ కూర్చుంది పేరిందేవమ్మ

'ఏదండీ ఉత్తరం?'

నీరసంతో వణుకుతున్న చేతులతో ఉత్తరం అందుకుని కళ్లు చిట్లించి ఓ క్షణం చూసి ఉస్సురని నిట్టూర్చింది

'నాకో కార్డుముక్క ఇవ్వండి, రెండు ముక్కలు రాసిపడేస్తాను.'

కార్డు తీసుకుని శ్రీకారం చుట్టబోయిన పేరిందేవమ్మకి కళ్లు మసక మసకగా అయి చీకట్లు కమ్ముకున్నాయి ఒళ్లంతా చెమట పట్టేసింది.

'వాడిని రావద్దని రాయండి నా కిప్పుడప్పుడే భయంలేదు మీరే రాసి పోస్టులో పడెయ్యండి'

భార్య మాటలు విని వెంకట్రామయ్య ఆశ్చర్యపోలేదు ఆలోచనలో పడ్డాడు

కడుపున పుట్టిన బిడ్డ వస్తానంటే ఎందుకు కాదంటోందో తనకు తెలియకపోలేదు తల్లి ప్రాణం తల్లి ప్రాణమే అందుకనే చూపించారు ఉత్తరం. రావద్దని రాయమంటోంది తీరా ఏదైనా జరగరానిది జరిగితే ... అభాండం మీద పడితే భరించడం కష్టం కష్టాలన్నిటినీ భరించవచ్చు — మాటపడటం తనవల్లకాని పని రమ్మని రాయడం భావ్యం. రావద్దని రాయడమెలా? వస్తున్నానని రాస్తున్న కొడుక్కి రావద్దంటున్న తల్లి మాట ఎలా రాయాలి?

'ఏమిటండీ ఆలోచన?'

మగతమండి మేల్కొని అడిగింది పేరిందేవమ్మ అయినా అది మాటవరస కడిగిన ప్రశ్నే మనసులోని ఆలోచనల్ని ముఖంమీద చదవగలిగిన ప్రజ్ఞ అన్యోన్య దాంపత్యం కొన్ని దశాబ్దాలు సాగించిన తరువాత భార్యాభర్తలిద్దరికీ కరతలామలకమే.

'ఏంలేదు — చిన్నాడు రాసిన ఉత్తరానికి జవాబు...' వాక్యం ఎలా ముగించాలో తెలియక ఆపేశారు.

'నేనెలామా బ్రతకను దగ్గరా, దాపలా? అంత దూరం నుంచి రావడం మాటలా? వచ్చినప్పుడల్లా, సెలవూ, పిల్లల చదువులూ, బోల్డు డబ్బు దండగ'

ఆరముగ్గిన జీవితానుభవం — నాకంటె ఆమె తెలివితేటలే ఎప్పుడైనా ఎక్కువ — చాలా జటిలమైన సమస్య దీనికి పరిష్కారం యెంత సులువుగా సూచించింది! రావద్దనే తాత్పర్యమైనా అందులో ఎంత నాజూకుదనం!

వెంకట్రామయ్యగారు తృప్తిగా చిరునవ్వు నవ్వారు.

'అయితే నేనే రాస్తా' రెండు వాక్యాలు రాసి ఆమెవంక చూసి 'పూర్తిచేసి చదువుతా' అన్నారు.

''నువ్ రాసిన ఉత్తరం అందింది. అమ్మ కులాసా. మొన్ననే వచ్చివెళ్లావ్ నువ్ వచ్చినప్పటికంటె కొంచెం నయంగావుంది పరిస్థితి పిల్లలకు బడీ, నీకు సెలవూ పోతుంది రావద్దని అమ్మ రాయమంది డాక్టరు మందులు మార్చి రాశాడు. పెద్దాసుపత్రికి కూడా తీసుకెళ్లాను. అదే వైద్యం కొనసాగించమని చెప్పారు

కోడలికీ, పిల్లలకీ ఆశీస్సులు''

రాసిన ఉత్తరం చదివి వినిపించారు వెంకట్రామయ్యగారు. మొదటి వాక్యమైనా వినకుండా నిద్రమగతలోకి జారిపోయింది పేరిందేవమ్మగారు

ఆమెవంక అలా తదేకంగా చూస్తున్నారాయన

'సుగర్ ఎక్కువయితే ఈ నీరసంమీద కోమా వచ్చేస్తుంది గుండెపోటు ఎక్కువయితే పక్షవాతం వచ్చేస్తుంది. మధుమూత్రం, గుండెజబ్బు, రెండూ జతకూడితే ప్రమాదమే ఒకదానికి తిండి పనికిరాదు. రెండోదానికి తినక వీల్లేదు మరేం చేస్తాం మాష్టారూ — జాగ్రత్తగా ఈ మందులు వాడండి పథ్యంగా వుండాలి'

డాక్టరు అయిదేళ్ల నుంచి చేస్తున్న వైద్యమే. నెల నెలకీ, ఈమధ్య పరిస్థితి మరీ ఆయోమయం అయిపోతూంది. డాక్టర్లు ఎంత మంచివాళ్లయినా, ఎంత చదువుకున్నవాళ్లయినా, వాళ్లు చెయ్యగలిగిన దానికీ మేరలేకపోలేదు గట్టిగా ఆలోచిస్తే చివరకు జబ్బుకే మందు లేదు కాలం చెయ్యవలసిన పనులు మనిషి కెలా సాధ్యం! వాళ్ల వృత్తి ధర్మం కాబట్టి, తమ కుటుంబంయెడల తనకున్న పేరుప్రతిష్ఠలయెడల ప్రత్యేకమైన

అభిమానం వుండబట్టే వివరంగా వున్న సంగతి చెప్పాడాయన

కొన్నివారాల క్రిందట ఆయన సలహామీద పెద్దాసుపత్రికి వెళ్లారు. పరీక్షలన్నీ పేరుపేరునా చేశారు వైద్యంలో విశేషమైన మార్పు లేకపోయినా, పరీక్షలన్నీ పకడ్బందీగా చేసి, జాగ్రత్తగా వుండాలన్నారు

అయితే వాటివల్ల వెంకట్రామయ్యగారిలో ఓ రకమైన ఆశ కలగడం ప్రారంభించింది పేరిందేవమ్మకి మాత్రం తను మళ్లీ ఇంత చేసుకు తినగలననే నమ్మకం పోయింది అలా అలా మంచం ఎక్కినావిడ మూ: నెలల్లో రెండుసార్లు 'సరిసరి' అనిపించేసింది

పెద్దబ్బాయీ, కోడలూ, పిల్లలూ రెండుసార్లు చూసివెళ్లారు. రెండో అబ్బాయీ వాళ్లూ వచ్చి ఓ నెలరోజులున్నారు కొంచెం కులాసాగా వున్నాక తనే వెళ్లమని పంపించేసింది

పెద్దబ్బాయి దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చిందనుకుని లేని బలం తెచ్చుకుని కూచుంది కస్తూరీ చూడగానే గుండెల్లో రాయి పడింది పేరిందేవమ్మకి

ఆయన ముఖం చూస్తే జాలి కలుగుతోంది ఇద్దరు పిల్లల్నీ ఎలా సాకిందీ తల్లిగా తనకు తెలుసు ఇద్దరియెడలా ప్రేమ వున్నా పెద్దాడిమీద ఆయన ప్రత్యేకమైన ప్రేమ చూపిస్తే తనేమను కుంటుందోనని ఆయన మనసులో మెర చిన్నబ్బాయిమీద ఆయన అపేక్ష చూపించాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నారని ఆవిడకీ తెలుసు

'అబ్బాయి ఉత్తరం రాశాడు' అని చెప్పడంలో భావం 'సీకొడుకు రాశాడోయ్' అని తన కొడుకు దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చిందని చెబితే, తన చిన్నకొడుకు వస్తున్నాడని తను కొండెక్కినంత సంతోషం పొందుతుందని ఆయన ఉద్దేశ్యం

పెద్ద కొడుకు

'పాపం, ఈయన కష్టాల్లోంచి యెలా బైటపడతారో! నాకు వాడిమీదకంటే పెద్దాడి మీదే మమకారం ఎక్కువని ఈయన్ను నమ్మించటం యెలా? అబద్ధాలాడడానికి, కల్లబొల్లి కబుర్లు చెప్పడానికీ కళ కావాలి వీటిని నమ్మనట్టు నూటిగా చెప్పిన నిజాన్ని యెవరూ సులువుగా నమ్మరు' ఆలోచన అలసటతో నిద్ర ముంచు కొచ్చింది పేరిందేవమ్మకి

'పెద్దాడిని పిల్చి ఓ రెండెల్లుండమంటే బాగుణ్ణు' ఆరోజు పదోసారి మనసులో అనుకున్నారు వెంకట్రామయ్యగారు 'వాడొస్తే కొండంత బలం వచ్చినట్టుంటుంది వాడే తన బాధ్యతని పంచుకోగల మనిషి కష్టం తెలిసిన మనిషి కాని, కాని అలా తొందరపడకూడదు - పాపం, నేడో, రేపో అని వున్న మనిషి, దానికి

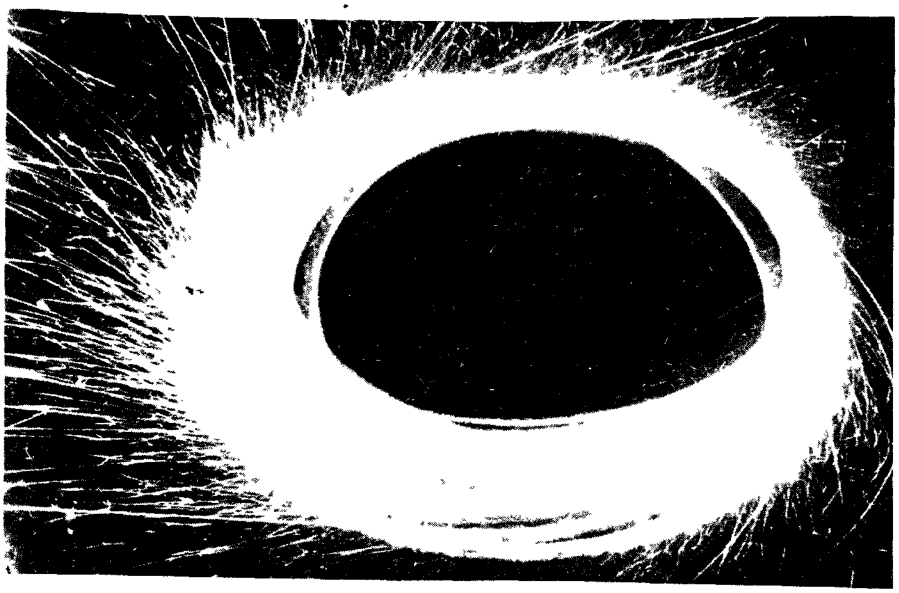

జ్యోతి చ... ... బి మురళి

కష్టం కలిగించకూడదు నా విధిని నేను నిర్వర్తించాలి ఒక భార్యను చిన్నవయసులోనే సాగనంపినవాడిని నేనెటూ రాటుదేరిపోయాను' కంటిలోనికి రాని కన్నీళ్లు గుండెలోనే ఆవిరై ఉస్సురని నిట్టూర్చారాయన 'కదుపుతీపి తనకు తెలియనిదికాదు పెద్దాడు దాని కొడుకు కాదు - చిన్నాడు ఇద్దరికీ కొడుకు చిన్నాడు వస్తానంటే లేచి కూచుంటుందనుకున్నాడు — కాని వద్దని రాయమంది వాడి మనసు నొప్పించకుండా ఎలా రాయాలో సూచన కూడా చేసింది' ఆలోచిస్తున్న కొద్దీ పరిస్థితి వింతగా తోస్తోంది

చిన్నబ్బాయికి రాసిన జవాబు పోస్టు చెయ్యడానికి బయలుదేరారు వెంకట్రామయ్యగారు 'జాగ్రత్తమ్మా, ఆవిడ నిద్రపోతోంది. తలుపు చేరవేసి వెళుతున్నా' అని చెప్పి

మగతలోంచి మేలుకోగానే తలనిండా పేరిందేవమ్మకి ఆలోచనలు

"వెయ్యి రూపాయలు రైలు ఖర్చులు పోసుకుని వచ్చాం మాకేవయినా విలువుందా? మా మాట ఎవరిక్కావాలి? ఏదో ఆయన వెర్రికాని ఆయనకీ, ఆవిడకీ పెద్దకొడుకంటేనే ఇది మనిషి విలువ తెలియని మనుషులు కొంతమందికి కడుపుతీపి కూడా తెలియదు"

చిన్నకోడలు పనిమనిషితో అంటున్న మాటలు వినగానే మనసు పిండినట్లయింది పేరిందేవమ్మకి 'ఇంకా నయం, ఆయన వెవిని బడితే యెంత బాధపడతారో' అనుకుంది 'అత్తయ్యా' అని ఒక్కరోజు నోరారా ఆప్యాయంగా పిలుస్తుందేమోనని ఆశపడింది తను తన వెర్రికాని మేడమీదనుంచి దిగి తన గదిలోకి రావడమే గగనం చిన్నకోడలికి 'జబ్బు మనిషి దగ్గర యెవరో ఒకరుండాలమ్మా, నే వంట చూసుకుంటా! మీరు అత్తయ్యగారి దగ్గర కూచోండి' వాళ్లు వచ్చిన రెండోరోజు అంది బతిమాలుతూ వంటమనిషి

'జబ్బు మనిషి దగ్గర కూచుంటే, ఆయన సంగతి, పిల్లల సంగతి ఎవరు చూసుకుంటారు మందు కావలిస్తే పిలిచినప్పుడు వచ్చి ఇస్తాను కసురుకుంది చిన్నకోడలు

మేడ యెక్కడం మానేసి చాలారోజులయింది పేరిందేవమ్మ రక్తపుపోటు యెక్కువగా వుందనీ, మధుమూత్రంవల్ల గుండె చెడిపోయిందనీ డాక్టరు చెప్పగానే తనకు చేతనయినంతవరకూ జాగ్రత్తగానే వుంటోంది 'ఇంటికి కాపలాగైనా వుంటాను కింద గదిలో వుంటేనే నాకు బాగుంది' అంది భర్తతో

చిన్నకోడలు వైఖరి మనసులో కలత రేపుతోంది అయినా బయటకేమని ఏం లాభం? కడుపు చించుకుంటే కాళ్లమీద పడుతుంది

'పిల్లలకీ ఆయనకీ కూడా ఇడ్లీ లేకపోతే వీల్లేదు పొద్దున్న సాంబారూ ఇడ్లీ లేకపోతే ముఖాలు కడుక్కోరు తండ్రీ, పిల్లలూ, సాయంకాలం పూరీ కూరా తప్పదు మా ఇంట్లో' వచ్చిన రెండవరోజునుంచీ ఊపిరాడని పని అప్పచెప్పేసింది వంటావిడకి

నాలుగురోజులు చూసి భార్యను వెంకట్రామయ్యగారు అడిగారు 'అబ్బాయి అసలు కిందకి దిగడమేలేదు ఒంట్లో బాగులేదా' అని

'వెళ్లి చూడండి' అనాలన్నంత విసుగు వేసింది పేరిందేవమ్మకి కాని కొడుకుమీద కోపం, కోడలిమీద విసురూ భర్తమీద చూపించడం అవివేకమనుకుంది 'నేను కనుక్కుంటా కోడల్ని' అనేసింది

మేడ మెట్ల దగ్గరకొచ్చి కోడల్ని పిలిచింది కోడలైతే పలికిందికాని కిందకొచ్చింది మనవరాలే

'తల్లీ, దా, కూచో'

ఎనిమిదేళ్ళ పిల్ల పంజాబి డ్రెస్సువంకే చూసుకుంటూ గదిలో కొచ్చింది

'మా వూరు బాగుందా, మీ వూరు బాగుందా?' పాప చెక్కిళ్లు గోముగ రాస్తూ అడిగింది పేరిందేవమ్మ

'మా వూరె బావుంది అక్కడయితే ఎంచక్కా టీవీ వుంది ఛీ, ఇదేం వూరు,

ఇక్కడ కరంటు వుండనే వుండదు — గడిగడికీ పోవడమే మా ఇంటి పక్కన పిల్లలూ మేమూ యెంతో బాగా ఆడుకుంటాం మజాగా వుంటుంది '

'స్కూలు పోతోందని అమ్మ ఏమైనా అంటోందా ?'

'రోజూ చదువుకోమంటుంది ఏం చదవం ? పుస్తకాలన్నీ అక్కడొదిలేసి వచ్చా రెండు రోజుల్లో తిరిగొచ్చేద్దాం అన్నారు నాన్నగారు '

అడిగినదానికి సమాధానం అయితే చెబుతుంది కాని 'మామ్మా' అనైనా పిలవలేదు చిన్నది మనస్సు కలుక్కుమంది పేరిందేవమ్మకి

పెద్దకొడుకు పిల్లలయితే క్షణం వదలరు ఇద్దరూ రామలక్ష్మణుల్లా తనదగ్గరే తిరుగులాడు తారు 'మేమిక్కడే చదువుకుంటాం మామ్మా' అని గదిలోనే తను పొమ్మనేవరకూ ఆడుకుంటారు కావలసినప్పుడల్లా, మందులూ, మాత్రలూ, వానిక్కులూ, చెయ్యి కడుక్కోడానికి నీళ్ళూ ఇస్తూనే ఉంటారు

వాళ్ళిద్దరూ వెళుతూ 'వస్తాం మామ్మా' అంటే తనకి కళ్ళమ్మట నీళ్ళొచ్చాయి బాగా చదువుకోండి బాబూ, ఇదిగో ఇద్దరూ మీక్కావలసి నవి కొనుక్కోండి ' చిన్నమనవడి చేతిలో పెట్టుంచింది తను

'అదేవిటత్తయ్యగారూ, వాళ్లకి డబ్బులిస్తా రెందుకూ ?' వారించబోయింది కోడలు

'పోన్లేవే, చిన్న వెధవయ్యలు ఉండనీ, ఏ పుస్తకాలో కొనుక్కుంటారు '

'వెళతాం, అత్తయ్యగారూ ! అవసరమైతే కార్డురాసి పడెయ్యండి వెంటనే వస్తాం ' పెద్ద కోడలు ఆప్యాయంగా అంది దానితో కొడుకూ అందుకున్నాడ

'అవునమ్మా, దీన్ని తీసుకొచ్చి దిగబెడతా అవసరమైతేనే తిరిగి వెళ్లిపోరా నాకేం ఫరవా లేదు నా వంట నేను చేసుకోగలను దేవుడి దయవల్ల నీ ఆరోగ్యం కుదుటపడితే అంతేచాలు — నాస్త సుబ్బరంగా ఉందని తిరిగెయ్యకు వంట మనిషిని మరికొన్నాళ్లుండమను ఇద్దరికయితే మాత్రం అన్ని పనులూ చేసుకోవాలిగా ! మనిషి సాయం ఎలా ఎస్తుంది ?'

'నిజమేన్రా, చిన్నాడూ రాస్తూనే ఉన్నాడు మేడమీద అద్దెకిచ్చేస్తే ఓ వందో నూట యాభైయ్యో వస్తుందని ఇద్దరి మనుషులు, ఇంత ఇల్లు ఏం చేసుకుంటారంటాడు, కాని నాన్నగారికి ఇల్లు అద్దెకియ్యడం ఎప్పుడూ ఇష్టం లేదు - నువ్వూ వాడూ వస్తే గదులెలా సరిపోతా యంటారు ఎలాగైనా ఏనాడూ అద్దెకివ్వలేదు ఏవో మా రోజులు ఇలా వెళ్లిపోతే చాలు ఆ క్షణంకోసం కనిపెట్టుకుని వున్నాను నేను ఆ తరవాతా, మీ యిష్టం '

'అదేంటమ్మా అలా అంటావ్' చెప్పబోయాడు పెద్దబ్బాయి అయినా ఆప్యాయంగా, 'నువ్వేమిటో చిరాకగా మాట్లాడుతున్నావ్ ! నీకిప్పుడేం ఎనభై వచ్చాయా, తొంభై వచ్చాయా ఆ ఎదురింటావిడ చూడు, తొంభై ఏళ్ళుండి తన చేత్తో చేసుకున్న చక్కిలాలూ, చేగోడీలూ, కరకరా నమిలి తింటోంది ఇకపోతే బ్లడ్‌ప్రెషర్లా అవీ ఈ రోజుల్లో నూటికి అరవైమంది కుండేవే '

'మరో కొన్నాళ్లుంటే బావుంటుందేమోరా' అనాలని నాలిక చివరకొచ్చినా ఆ మాటలు ఆవిడంటే బావుంటుందని భార్యవంక చూశారు వెంకట్రామయ్యగారు

బాబూ, నువ్వొచ్చి నెలరోజులయింది కోడలుచేత చేయించుకుంటూవుంటే యిలా ఎన్నాళ్ళైనా చేయించుకోవాలనే వుంటుంది అక్కడ పిల్లల చదువులు పోతున్నాయి — ఏదో ఈమాత్రంగా లేస్తున్నానుకదా — ఇంకెన్నాళ్లుంటారు — వెళ్లండి — అవసరమైతే నాన్నగారు రాస్తారు ' పేరిందేవమ్మ ఉత్సాహంగా మాటాడింది

'అవసరమంటే ఇదేకదమ్మా — మరి తెలవన్నది ఎందుకుంది ? నీ ఆరోగ్యం బాగా మెరుగయ్యేవరకూ వుంటే మంచిదనే నా ఉద్దేశ్యం పిల్లల చదువులకేం — పెద్దచదువులు కావుగా . ఇంట్లో మాష్టారిని ఎలానూ పెట్టావ్, ఆయనే చూసుకుంటాడు '

వెంకట్రామయ్యగారు కలుగచేసుకోవలసిన సమయం వచ్చిందని అన్నారు ''నిజమేనే — మరో రెండువారాలుంటే మంచిది ఏమంటావ్ ?''

ఆంధ్రపత్రిక
దినపత్రికలో
* మన సినిమాలు
* ప్రేక్షకుల తీర్పు
శీర్షికలు
చూస్తున్నారా ?

'బావుందండీ, ఆడపిల్లలులేని నాకు కూతురిలా చేస్తోంది ఈ కోడలు వాళ్లుండ గలిగితే అంతకంటె కావలసినదేవుంది ? అయినా మన స్వార్థం మనం చూసుకోడం అంత బావుండదు '

'అమ్మా, నువ్ ఆమాటనకు నీచేత పుట్టిన దగ్గరనుంచీ చేయించుకున్నాం — ఓ వారమో, నెలో ఇక్కడ నీకు చేస్తే మనుషులం అరిగి పోతామా . పోనీ దీన్ని వదలి నేను వెళతాను '

తనకిప్పుడు ఒంట్లో బాగా మెరుగ్గా ఉందనీ, వాళ్ల అవసరం అంతగా లేదనీ, పనిమనిషి, వంట మనుషుల సాయంతో కాలక్షేపం చెయ్యగలనని పెద్దకొడుకునూ, కోడలునూ నమ్మించేసరికి చాల శ్రమపడవలసివచ్చింది పేరిందేవమ్మకి

'పెద్దాడు వెళుతూ ఐదొందలిచ్చాడే !' ఆనందంగా చెప్పారు భార్యతో.

'ఇస్తాడని నాకు తెలుసు వాడి మనసు అలాంటిది ' — కళ్ళు తుడుచుకుందావిడ

'ఎందుకా కంటతడి ?'

'ఏం లేదు '

బయటకు కారణం చెప్పకపోయినా లోపలో లనే చర్చించుకుంది పేరిందేవమ్మ కన్నీళ్లెందుకో-

'నా కొడుకూ ఉన్నాడు రక్తం పంచుకుని కడుపు చీల్చుకుని పుట్టినవాడు వాడు ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకుని ఇంటికి తీసుకొచ్చిన కోడలూ ఉంది ఒంట్లో బాగులేదని రాస్తే వచ్చి ఏదో హోటల్లో విహారానికి వచ్చినట్లు మేడ దిగకుండా- రెండు పూటలా టిఫిన్లూ, కాఫీలూ, పాలూ, బోర్నవిటాలూ అన్నీ మేడమీదకే సరఫరా చెయ్యాలి — ఆయనకొచ్చే పెన్షను చూస్తే ఐదొందలు — ఇన్ని కొంటున్నారు, ఎలా వస్తున్నా యని వాళ్లెవరైనా అడిగారా ? కోడలైతే కొత్త పిల్ల — కొడుక్కు తెలియని నిక్షేపాలేం లేవుకదా — వాడైనా అడగొద్దూ ? — పోనీ డబ్బు మాట దేవుడెరుగు ఆప్యాయంగా ఎప్పుడైనా కోడలూ ఎలకరించదు — కొడుకు సరేసరి వాడికి పదిహే నొందలు జీతం అని సంబరపడాల్సిందే — 'ఇదిగ ఈ వంద' అని ఒక్కసారి ఇవ్వడు — పైగా కోడ మెడలో తను చేయించి వేసిన గొలుసేమయిం దంటే జవాబు చెప్పడు '

ఉసురుమంది మనస్సు

చిన్నబ్బాయి వచ్చిన రెండు వారాల్లో మరో ఐదొందలు ఖర్చయింది కొడుకుతో డబ్బు విషయం చెప్పడానికి వెంకట్రామయ్యగారికి చిన్నతనం డాక్టర్లకీ, మందులకీ గత రెండు మూడు నెలల్లోనూ సుమారు రెండువేలయిపోయింది చిన్నకొడుకు వ్యవహారం తనకి నచ్చకపోయినా భార్య బాధపడుతుందేమోనని మెదలకుండా వూరుకున్నారు పోనీ జబ్బు మా టెలావున్నా, వచ్చినవాడు తనకి ఆసరాగా వుండడంలేదు ఇంట్లో వున్నంతసేపూ మేడ — లేకపోతే బయట ఎక్కడెక్కడో తిరిగి ఏ రాత్రికో ఇల్లు చేరడం బయట కేమనడానికీ మనస్కరించక లోపల బాధ దిగమింగుకోలేక విలవిల్లాడారు వెంకట్రామయ్య గారు

ఓరోజు మెల్లగా భార్య దగ్గరకు వచ్చి యెలా మొదలెట్టాలో తెలియక కాలుకాలిన పిల్లిలా గదిలోంచి బయటికీ, బయటినుంచి గదిలోకి తిరుగుతుంటే ఆయన చెప్పనవసరంలేకుండానే పేరిందేవమ్మకి విషయం అర్థమైపోయింది

'బ్యాంకులో ఆఖరి ఐదొందలూ అయిపోయి నట్లున్నాయి !' ఆవిడే ప్రారంభించింది

'పోన్లే, ఏం చేస్తాం అవసరానికని వుంచుకున్నదేగా '

'మనం ఇవ్వడనుకుని ఏం లాభం ? చదువుకున్నా, వయసొచ్చినా చిన్నాడికి కష్టం తెలిసిరాలేదు కారణం వాడికి మనం చేసిన ముద్దు వాడు ఆడింది ఆట పాడింది పాట నాపేర వేసిన వెయ్యీ తియ్యండి తరవాత భగవంతుడిదే భారం '

'అదికాదే, ఆ డబ్బు తియ్యడమెందుకు ? ఈ ఉంగరం ... ఎలానూ ఇరుకైపోయి చిరాకుగా వుంది '

పేరిందేవమ్మకి కళ్ళలో నీళ్ల తిరిగాయి మొదటిజీతం లందుకుని బంగారం సులువుగావున్న ఆరోజుల్లో అరతులం ఉంగరం చేయించి తెచ్చాడు పెద్దాడు అయితే తన వేలికి బాగా వదులై

దీపావళి కధలపోటీలో రు. 600 బహుమతి పొందిన కధ

పోయింది 'మీరు పెట్టుకోండి, మీ చేతికి చాలా బాగుంది' తనే ఆయన వేలికి తొడిగింది

'అమ్మా, నేను నీకవి తెచ్చినది నాన్నగారి కిచ్చేశావ్, నీ ఆశీర్వచనం వుంటే నీకు గాజులే చేయించి తెస్తానమ్మా' అన్నాడు పెద్దకొడుకు

'నాకు గాజులెందుకురేరా, కోడలి మెడలోకి ఓ రెండుతులాల గొలుసు చేయించు' అంది తను.

ఆ ఉంగరం అమ్మేస్తే మరో పదిహేను రోజులు గడుస్తాయి కాని వాడొచ్చి ఆయన వేలు చూస్తే బాధపడతాడు — అలా జరగకూడదు పేరిందేవి అనునయంగా చెప్పింది "చూడండి, వాడు ఎంతో ఆప్యాయతతో చేయించింది. అది అమ్మేస్తానంటే ఏం బావుంటుంది వాడు బాధపడడూ ? చూడండి చిన్నాడూ ఉన్నాడు మేడదిగి అమ్మ ఎలా ఉందన్నమాటన్నా అడిగాడా? పైగా రాజాలా అన్నీ చేయించుకుంటున్నాడు మొక్కయి వంగనిది మానయి వంగుతుందా, నేను ముద్దుచేశాను నేనేమైనా అనుకుంటానని మీరూ ముద్దుచేశారు చివరకి వాడలా తయారయ్యాడు"

'చిన్నవాళ్ళు, మనం సర్దుకుపోతుండాలి'

మూడు వారాలయ్యాక మరి ఉండబట్టలేదు పేరిందేవమ్మకి మెల్లగా మేడమీదకెళ్ళింది ఓ రాత్రి తన ముద్దులకొడుకు మంచంమీద పడుకొని ఓ చేత్తో పుస్తకం పట్టుకుని చదువుతున్నాడు రెండో చేతిలో రెండున్నాయి ఓ గ్లాసూ, ఓ సిగరెట్టూ పక్క బల్లమీద ఓ బుడ్డీ, మరచెంబుతో నీళ్ళూ కోడలు కుర్చీలో కూచుని చదువుకుంటోంది

'ఏమ్మా, ఇంకా పడుకోలేదూ ?' తనని చూసి పుస్తకంలో ముఖం దాచుకుంది

'ఏరా, నిన్నే ?'

'నిద్దర రావడంలేకపోతే...'

'బావుంది, ఇదా నువ్వేసే విర్యాకం — ఇల్లెలా గడుస్తుందని అడగవ్ — చచ్చావా, బ్రతికావా అని అడగవ్ — ఒకటే ఒకటే కరిగించి పెట్టుకొస్తున్నాం — నీ సరదాలేకాని కొడుకుగా నీ బాధ్యత నువ్ బోధపర్చుకోకపోతే ఎలా ? పైగా ఈ పాడు అలవాట్లు, ఇంట్లో, ఎంత బరితెగించేశావ్, ఛీ, నీకు సిగ్గులేదూ ?' — ఆవేశం వచ్చింది పేరిందేవమ్మకి ఉండబట్టలేక నాలుగూ అనేసింది

'ఎందుకత్తయ్యగారూ, అలా ఆడిపోసుకుంటారు — మేం ఉండడం ఇష్టంలేకపోతే రేపే వెళ్ళిపోతాం. తిండికోసం రాలేదిక్కడికి. తిండిలేకా రాలేదు టెలిగ్రాంగా భావించి రమ్మని రాస్తే ఎక్కడివక్కడ ఒదిలేసివచ్చాం. మేం తిన్నదే మీకు ఎక్కువగా కనపడుతోంది' — కోడలు కసిరేసింది

విలవిల్లాడిపోయింది పేరిందేవమ్మ కొడుకు ప్రేమించి, ఇంట్లో చెప్పకుండా చేసుకుని తీసుకొచ్చినపిల్ల — అత్తయ్యా అని పిలవడానికి నోరురాని పిల్ల — ఉద్యోగం చేసి నెలకు ఆరొందలు సంపాయిస్తున్న పిల్ల —

'హు ! ఎవరి ఖర్మ వాళ్ళది.'

కిందకొచ్చేసిన పేరిందేవమ్మ మరి మేడెక్కలేదు

తెల్లవారగానే భర్తకు చెప్పింది— 'అబ్బాయికీ వాళ్ళకీ టికెట్లు రిజర్వు చేయించేయండి — వాళ్ళు వెళితేనే నాకు కొంచెం మనశ్శాంతి వుంటుంది'

వెంకట్రామయ్యగారికి ఇంటి సంగతి తెలియక కాదు భార్య ఏం బాధపడుతుందోనని తెలిసినా కిమ్మనకుండా వూరుకున్నారు

మళ్ళీ వస్తామని ఉత్తరం, చిన్నాడు

చిన్నాడికి ఉత్తరం పోస్టుచేసి రాగానే 'పెద్దాడ్ని రమ్మని టెలిగ్రాం ఇవ్వండి!' అంది కళ్ళు తుడుచుకుంటూ

రెండోరోజు సాయంకాలానికి పెద్దాడూ, కోడలూ, పిల్లలూ వచ్చేశారు పేరిందేవమ్మని చూసి అన్నాడు అబ్బాయి : 'దేవుడి దయవల్ల నువ్ కులాసాగా వున్నావమ్మా — టెలిగ్రాం చూసి హడలిపోయాం'

'ఏం కులాసా నాయనా.' అన్నా, పేరిందేవమ్మ చుట్టూ కొడుకూ, కోడలూ, పిల్లలూ, భర్తా వుండడం చూసి 'మహారాజుని, నాకేం' అని తృప్తిగా వూపిరి పీల్చుకుంది

ఆ మరునటిరోజు చిన్నవాడూ పిల్లలూ వచ్చారు. వెంకట్రామయ్యగారూ, పేరిందేవమ్మా మొహామొహాలు చూసుకున్నారు. అప్పుడు పెద్దాడు చెప్పాడు 'నేను బయలుదేరుతూ ఎందుకయినా మంచిదని తమ్ముడికో టెలిగ్రాం ఇచ్చాను వాడూ వచ్చాడు'

పేరిందేవమ్మ ఏం మాటాడలేదు.

రాత్రి భోజనాలవుతుండగా పేరిందేవమ్మకి ఆయాసం వచ్చింది

'డాక్టరునుపిలుస్తా'అంటూ వెంకట్రామయ్యగారు బయలుదేరారు అంతా చుట్టూ వచ్చి నుంచున్నారు. 'అమ్మా, మీ చెల్లెల్ని పిలువ్ !' అంది పేరిందేవమ్మ. వెళ్ళి పిలిస్తే చిన్నకోడలు వచ్చింది

'నేను మీకు ఇవ్వగలిగిందేం లేదమ్మా, ఈ గొలుసు పెద్దాడు చేయించాడు. ఆరోజుల్లో ఐదు తులాలు అమ్మాయ్ నీకు ఎలానూ ఆడపిల్లల్లేరు, ఇది చిన్నదాని కిచ్చేయ్ — గాజులు నువ్ తీసుకో ... వాడిది మిగిలిస్తే కూతురు పెళ్ళికి బాలతొడుగ్గా ఇవ్వచ్చు...' పెద్దకోడలితోనే మాటాడుతోంది పేరిందేవమ్మ

'అదేమిటత్తయ్యగారూ, అలా మాటాడుతున్నారు ... మీకేం ఆరోగ్యంగా వున్నారు మీ ఆరోగ్యం ఇంకా బాగవుతుంది, నాది పూచీ ..'

'ఆ బావుంటుంది. వచ్చినప్పుడల్లా వెయ్యి రూపాయలు పోసుకుని వస్తున్నాం మరి మావల్ల కాదు' చిన్నకోడలు మూతిముడిచింది

'పోన్లెండమ్మా, మరిరాకండి .. ఒరేయ్ నాయనా, నీకు అన్నీ తెలుసు — అయినా నేను చెబుతున్నాను మీ అమ్మ పోలిక నీకు — జాలి గుండె — నాదో కోరిక — నేను నిన్ను కనకపోయినా, నీకు నామీద ఎంత అభిమానమో నాకు తెలుసు నే నిన్ను అడిగేది ఒక్కటే, నా తలకి కొరివి'

'ఏమిటమ్మా, నిండు ఇంట్లో వాగాయిత్యం మాటలు . నువ్ పదికాలాలపాటు మాకు పెద్దదిక్కుగా వుండాలి'

'వాగాయిత్యం కాదు. నిజం నీలాంటి కొడుకుంటే ఎన్నాళ్ళు బ్రతికినా ఆనందమే — కాని చావుబతుకులు మన చేతుల్లో లేవు నాన్నగారిని జాగ్రత్తగా చూసుకో — నేనేమైనా అనుకుంటానని మనసులోమాట బయటికి చెప్పరు ఆయన మనసు మరీ సున్నితం'

ఆవిడ గొంతు పూడుకుపోయింది

'పెద్దకొడుకును నువ్ నాకు చెప్పాలా ! నువ్వూ నేనూ వుండగా నాన్నగారికేవమ్మా, రాజాలా వుంటారు తమ్ముడు మాత్రం ఏం చదువులేనివాడా, తెలియనివాడా, ఏదో చిన్నతనం .' కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు పెద్దబ్బాయి

'తమ్ముడు, తమ్ముడు ... హాఁ ! — అబ్బ!' గుండె చేత్తో పట్టుకుని వెనక్కి వాలిపోయింది పేరిందేవమ్మ

'తమ్ముడేడి ?' మరదల్ని అడిగాడు

'సినిమా కెళ్ళారు మరో కొడుకున్నాడన్న తలపైనా వుందీ ఈవిడకి మనసులేని మనుషులు' చిన్నకోడలు వ్యాఖ్యానించింది కసిగా

"ఓయ్, అయిపోయింది అలా పట్టుకో తొందరగా, మంచంమీద ప్రాణం పోకూడదు."

పెద్దకొడుకూ, కోడలూ దింపుతుంటే తనకు తెలియకుండానే ఘొల్లుమంది చిన్నకోడలు కూడా